

שיר שנכתב בבית-חולים לחולי-נפש

כבולה

כבולה
 עמל כבולים
 טאסי - עולם
 עמל אלפים
 בני סודים
 השאב - הוא האסיר
 אלפי הסנים
 ואחד הוא צר הבין
 עכר החיים זקן
 כבולה
 רצית לייבש
 אים לאוקים
 איה שלט נאמיה
 שקלא...
 לתמיד יבך
 החולשת באתה
 חפץ אהבה
 מחבלי חיים
 כן את פסן הבין
 אל קיפלת
 על הסכמתי
 ער שארלתה כי
 החלו אשגפם
 באתה כי
 החלו למחנקים, אהיכבים,
 השאב
 שיחרר את האסיר
 ובגם מצאתי
 אפתח רבים
 עכר האשורים
 סוף סוף
 את פתחה
 חספיה ומאחרות
 הנשמה
 האולרה עם
 שאמלה תכל
 אינו הכס
 בחפץ מצאתי
 אלה רבים
 וכתנה האשורים
 כלואים כי
 חיים
 חרשים

בשבוע שעבר
 הודיע "העולם הזה"
 שהוא מחפש את
 איריס דווידסקו,
 שנעלמה אחרי
 שהיתה מאושפזת
 בבית-חולים לחולי-
 נפש לצורך גמילה
 מסמים קשים.
 כתוצאה מכך
 החקשרה איריס עם
 המערכת וסיכרה
 את סיכורה המזעזע

"שלוש פעמים

בבתי חולים!"

בידיה, לובשת שימלת-משי מירחונית ומלווה על-ידי אביה. שנס העיר. מדי פעם. הערה.
 זאת לא היתה אותה איריס מלפני 15 שנה.
 המבט הילדותי נעלם מעיניה. במקומו מופיע מבט מפוכח. מדי פעם נקטע סימורה על-ידי מרץ של בכי.

כדי להציל את חייה שינתה איריס את זהותה. את שמה. כתובתה ומקום מגוריה. ובלבד שלא תתגלה מחדש לעולם הנרקומנים האורב לה. כאשר החליטה להיחשף ולספר את סיפורה נתגלתה איריס שזופה. יפה. עם זר של מירחי דליות אדומות

והרגשתי כאילו קטעו חלק מגופי. זה היה כמו לאבד יד או רגל. כמשך השנים שהיינו יחד עזרנו אחד לשני לבנות קאריירה. אחרי שנסע נהג לשלוח לי מיכתבים וגלויות. ומדי פעם גם צילצל. חיכיתי לו שנתיים ולא יצאתי עם איש.

אחרי שנתיים קבענו להיפגש בלונדון. הגעתי ללונדון ואורי שלח לי לימוזינה עם נהג. כדי להסיע אותי למלון בו התגורר. בצרציל.

לעולם לא אשכח את מה שקרה. כמה חיכיתי לרגע הזה. לבשתי שימלה יפהפיה. עשויה מצעיפים. ואת שימלה שעליה אני שומרת עד היום. כשהגעתי למלון אורי לא יצא לקראתי. רק אחרי שהובלתי על-ידי הנהג לחדרו הבנתי למה.

לאחר שנתיים שלא ראיתי אותו. הוא חיכה לי בחדר עם עור עשרות צלמים שהתנפלו עלי. מה שהתברר לי מאוחר יותר, זה שהוא הוציא באותם הימים תקליט, בו הוא דיקלם שירים. הפגישה בנינו הפכה בשבילו חלק ממסע הפירסום לתקליט שלו.

היינו יחד יומיים. מייד ראיתי שאורי נכנס למין אגרסיבי, ושאם אני רוצה להיות איתו. זה רק לחיות בצילו. בגלל ההצלחה שלו נוצר נתק ולא היתה יותר השותפות הנדררת של

איריס ואביה בזכותו

כל זכרונות הילדות שלי קשורים בו. היינו יחד ארבע. חמש שנים. היינו כמו גוף אחד. כשהוא נסע הייתי בת 16

מה שברור לי, ששגיגת אורי גלר לא רק. אני לא רוצה לראות אותו. הוא תרם רבות להירדררות שלי.

איריס רוידסקו